

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **Ing. V. A., MBA**, zastoupený JUDr. Hanou Skotnicovou, advokátkou se sídlem Na Hradbách 3, Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 5. 2010, č. j. 58 A 2/2010 – 48, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě zrušil rozsudkem ze dne 28. 5. 2010, č. j. 58 A 2/2010 – 48, rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje (dále jen „stěžovatel“) ze dne 11. 11. 2009, č. j. KUOK 106209/2009, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Lipník nad Bečvou ze dne 21. 8. 2009, č. j. MU/16901/2009/OD-DP, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že dne 6. 12. 2008 ve 14:58 hodin řídil v obci Lipník nad Bečvou na silnici I/47 ve směru jízdy na obec Osek nad Bečvou osobní vozidlo zn. BMW 560, registrační značky X a v místě, kde je stanovena dopravní značkou maximální rychlost na 70 km/h, bylo hlídkou Městské policie Lipník nad Bečvou silničním laserovým rychloměrem zjištěno, že jel rychlostí 86 km/h, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2000 Kč.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž navrhl, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Návrh odůvodnil tím, že uhrazení nákladů řízení před rozsudkem Nejvyššího správního soudu považuje za nehospodárné a pokud náklady řízení neuhradí, vystavuje se exekučnímu řízení. Stěžovatel rovněž uvedl, že v případě zrušení rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem a následného potvrzení napadeného rozhodnutí by existovala dvě rozhodnutí v téže věci.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užije přiměřeně.

Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s

veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů uvedených v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něho znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že skutečnosti odůvodňující přiznání odkladného účinku jsou odlišné od důvodů kasační stížnosti. Zatímco v kasační stížnosti stěžovatel uvádí, proč je rozhodnutí nezákonné, v žádosti o odkladný účinek zdůvodňuje, proč by měl být účinek rozhodnutí krajského soudu odložen do meritorního rozhodnutí ve věci. V případě přiznání odkladného účinku musí být vliv rozsudku krajského soudu na právní sféru stěžovatele zcela mimořádný a jeho důsledky musí být spojeny s okamžitým výkonem rozhodnutí, kterému je proto třeba předejít.

Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS, podle kterého i správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). S ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě. V daném případě zrušením správního rozhodnutí a vrácením věci k dalšímu řízení nebyla stěžovateli stanovena žádná povinnost, jejíž výkon by pro něho mohl znamenat nenahraditelnou újmu, ani zde nenastaly, a nemohou, nastat takové právní následky, které by takovou újmu pro stěžovatele znamenaly. Je nepochybné, že respektování rozhodnutí krajského soudu pro stěžovatele bude znamenat určité ekonomické náklady, neboť je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 13 520 Kč, nicméně u státu reprezentovaného krajským úřadem není představitelné, aby taková újma pohybující se v řádu desítek tisíc Kč byla nenahraditelnou újmou ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. Zaplacení nákladů řízení v této výši nemůže způsobit stěžovateli vznik nenahraditelné újmy (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2006, č. j. 6 Ads 99/2006 - 33, www.nssoud.cz). Komplikace správního řízení, které se obává stěžovatel, není ničím mimořádným, protože v případě, kdy lze rozhodnutí správních soudů přezkoumat na základě kasační stížnosti, se naopak jedná o poměrně častou eventualitu. Zrušením správního rozhodnutí a vrácením věci k dalšímu řízení bez dalšího nehrozí správnímu orgánu nenahraditelná újma (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, publ. pod č. 46/2004 Sb. NSS). Za nenahraditelnou újmu nelze považovat povinnost stěžovatele znovu rozhodnout, a to ani v situaci, kdy budoucí rozhodnutí Nejvyššího správního soudu může případně vést i tomu, že právní názor krajského soudu bude

korigován a v závislosti na tom bude třeba zpětně korigovat i postup správního orgán na základě závazného právního názoru krajského soudu.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2010

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně
senátu